

ת"פ 19741/04/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד אחמד כבהה (עציר), הנאשם

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 19741-04-17 מדינת ישראל נ' כבהה (עציר) 13.09.17

בפני כבוד השופט כמאל סעב
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
אחמד כבהה (עציר), - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד יניב זוהר.
ב"כ הנאשם: עו"ד מוחמד ענבוס.
גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם אחמד כבהה, יליד 1984, (להלן: "**הנאשם**"), חזר בו מכפירתו, הודה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות "א", והורשע על סמך הודאתו, בעבירה של **החזקת נשק**, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של **גניבה**, לפי סעיפים 383(א)(1) ו-384 לחוק העונשין.
2. במסגרת הסדר הטיעון, תוקן כתב האישום המקורי באופן שהעבירה של הובלה ונשיאת נשק נמחקה, כאשר עובדות כתב האישום ויתר העבירות נשארו על כנן. מה גם, הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה חופשי.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. בתאריך 03.04.17 בשעה 08:12, הגיע מנשה מעלים (להלן: "**המתלונן**") עם רכבו מסוג שברולט סוואנה (להלן: "**הרכב**"), למוסך "כהן מוטורס" ברחוב מנא"י 1, באזור התעשייה בעיר חדרה (להלן: "**המוסך**"), לצורך ביצוע טיפול ברכב.
4. המתלונן הינו הבעלים של אקדח מתוצרת חברת לוגר בקוטר 9 מ"מ, נושא מספר 58453B (להלן: עמוד 1

"האקדח". בעת שהגיע המתלונן למוסך, אחסן את האקדח ביחד עם מחסנית המהווה אביזר לנשק עם 12 כדורים, בתוך תא שנמצא בין מושב הנהג למושב הנוסע ברכב ומסר את הרכב לידי מנהל העבודה במוסך, מחמוד שומלי (להלן: "שומלי").

5. במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם, עבד כמכונאי רכב במוסך.

6. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 08:48 הכניס שומלי את הרכב אל עמדת העבודה של הנאשם שהחל לבצע את הטיפול ברכב.

7. במהלך הטיפול ברכב, בשעה 09:29 לערך, נכנס הנאשם לרכב, הבחין באקדח הטעון, נשא ונטל אותו ללא הסכמת בעליו כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את האקדח מהמתלונן שלילת קבע ומבלי שיש לו היתר להחזיק, לשאת או להוביל נשק.

8. כעבור דקה לערך, יצא הנאשם מהרכב כשהוא נושא את האקדח, התרחק מהרכב ויצא מהמוסך במהירות לכיוון צפון.

9. הנאשם המשיך לשאת ולהוביל את האקדח לאורך רחוב פרידלנדר הסמוך, תוך שהוא מתקדם לכיוון מזרח, עד שהגיע אל בין מספר עסקים הנמצאים דרומית לרחוב.

10. הנאשם הגיע בשעה 09:32 בריצה אל סמטה באזור המתואר לעיל (להלן: "הסמטה"), הטמין את האקדח בסמוך לקיר הסמטה, מאחורי קרטון ומיכל למחזור שמן שהיו במקום ועזב את הסמטה בשעה 09:33 לערך וחזר בריצה לכיוון המוסך.

11. הנאשם עצר למספר שניות בתחנת דלק סמוכה, על מנת לרכוש סיגריות וחזר למוסך מעט לאחר השעה 09:35 והמשיך בעבודתו.

12. בהמשך למתואר לעיל ולאחר סיום הטיפול ברכב, המתלונן חזר בסמוך לשעה 09:52 אל הרכב על מנת לקחתו מהמוסך וגילה כי האקדח נגנב. בשעה 11:03 דיווח המתלונן על כך למשטרת ישראל.

13. בהמשך למתואר לעיל, בשעה 13:35 לערך, אותר האקדח ונתפס על ידי השוטרים.

14. במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם את האקדח, המחסנית והתחמושת מהמתלונן, וכן החזיקם ללא רשות על פי דין.

ג. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

15. ב"כ המאשימה הגיש את רישומו הפלילי של הנאשם שסומן כ-**1/ת**, את גזר הדין בעניינו שסומן כ-**2/ת** וכן תמונה של האקדח נשוא כתב האישום המתוקן, כפי שצולם כאשר נתפס, שסומנה **3/ת**.
16. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה וחומרתה, תוך התייחסות לעברו הפלילי של הנאשם וטען כי הנאשם במעשיו פגע בשלום הציבור ובטחונו, בקניינו של המתלונן ובאמונם של בעל המוסך והלקוחות.
17. לטענת המאשימה, הנאשם ניצל את מעמדו כעובד במוסך וכן את האמון שניתן בו וזאת בכדי לבצע את גניבת האקדח.
18. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ציינה המאשימה כי אומנם תחילתו של האירוע לא היתה מתוכננת מאחר והנאשם כשקיבל את רכבו של המתלונן טרם ידע על הימצאות האקדח בתוכו. אך יחד עם זאת, נראה כי מהרגע בו הבחין בהימצאות האקדח ברכב, מעשיו היו מתוכננים. החל מרגע נטילת האקדח, נשיאתו והחבאתו בסמטה עד לרגע בו יוכל לשוב ולאסוף אותו. לצערו של הנאשם, השתבשה תכניתו בעקבות איתור האקדח ע"י משטרת ישראל וכן זיהוי הנאשם כמבצע הגניבה, לטענתה.
19. עוד טענה המאשימה כי בהכשלת הנאשם ותפיסתו נמנע נזק חמור ביותר, שכן נשק בלתי חוקי היה עלול להגיע לידיים שאינן מורשות.
20. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם (2/ת) וציינה כי לחובתו הרשעה משנת 2004 בגין ביצוע עבירות נשק וביטחון חמורות וזאת לאחר שמחבל שביצע פיגוע שבו נרצחו 5 אנשים, העביר את נשקו מסוג קלצ'ניקוב ביחד עם המחסניות לנאשם בכדי שישמור עבורו, הנאשם נתן למחבל מכשיר טלפון נייד בכדי שיוכל ליצור אתו קשר. בהמשך הנאשם אף ניהל משא ומתן עם ארגון הפת"ח להחלפת הנשק כנגד אקדח, אך לבסוף בוצעה המסירה ללא תמורה.
21. המאשימה הפנתה לפסיקה (שסומנה 4/ת), שלגישתה משקפת את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים שבהם מתחם הענישה נע בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

כך למשל הפנתה לת"פ (חי') 15148-03-12 **מדינת ישראל נ' אחמד כבהה** (ניתן ביום 19.02.13), שם הורשע נאשם בהחזקת נשק שלא כדין יחד עם שינוי זהות של כלי רכב. הנאשם נתפס ברכב עם לוחית רישוי

מזויפת בעוד שהמקורית בתוך הרכב, כשהחזיק אקדח מסוג "ברטה" ומחסנית הכוללת 11 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר בפועל, ובסופו של דבר, השית על הנאשם שנתיים מאסר בפועל ושנה אחת על תנאי. עוד הפנתה המאשימה לע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (ניתן ביום 24.08.14), בבית המשפט המחוזי (ת"פ 18508-08-13) הורשע המערער, ע"פ הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת נשק בלא רשות והחזקת נכס החשוד כגנוב. הנאשם נתפס כשהוא יוצא מבית עם שקית ובתוכה אקדח טעון ומשתיק קול. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל- 22 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבל את הערעור על קולת העונש והעמיד את המאסר בפועל על 18 חודשי מאסר. בנוסף הפנתה המאשימה לת"פ (חי') 5127/06 **מדינת ישראל נ' כרכור** (ניתן ביום 10.07.06), שם הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בהחזקת נשק ובהחזקת נכס החשוד כגנוב. הנאשם נתפס כשהוא נושא עמו אקדח גנוב ותחמושת. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות וביצע עבירות נשוא תיק זה, בחלוף 3 חודשים משחרורו ממאסרו האחרון. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל ו- 12 חודשי מאסר מותנה.

22. לטענת המאשימה, לאור הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובכללן העובדה שהנאשם לא רק שהחזיק בנשק אלא גם גנב אותו, הרי נסיבות העבירה במקרה שלפנינו הינן חמורות ביותר מהמקרים שהובאו בפסיקה שהגישה המאשימה (ת/4) ושבהם לא ידוע מקור הנשק, אך במקרה דנן הנאשם הוא זה שגנב את הנשק ואף נשא אותו מספר קילומטרים על מנת להחביאו.

23. המאשימה סבורה, כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 2 ל-4 שנות מאסר בפועל. לטענתה, חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, מובילה למסקנה יחידה שרק ענישה כבדה ומכאיבה הכוללת מאסר ארוך מאחורי סורג וברח יהיה בה כדי להוות עונש ראוי לנאשם. עוד טענה המאשימה, כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלו בשל חומרתן ובשל הפגיעה המובהקת באינטרס הציבורי.

24. בסוף דבריה ביקשה המאשימה, להטיל על הנאשם מאסר בפועל שיהיה קרוב לרף העליון של המתחם שטענה לו וזאת לאור נסיבות העבירה ועברו הפלילי החמור של הנאשם.

טיעוני ב"כ הנאשם:

25. לטענת הסנגור, לא היה כל תכנון מצד הנאשם לביצוע העבירה. הנאשם עבד במוסך כמכונאי רכב מזה זמן רב (כמעט 20 שנה) ולא היה כל רבב בעבודתו ומקצועיותו. הסנגור ציין כי כדרך שיגרה, מנהלי המקום היו מכניסים רכבים לעמדה בה היה עובד הנאשם, כדי שיבצע את התיקונים הנדרשים. לטענת הסנגור, גם ביום האירוע הגיע הנאשם למוסך ליום עבודה רגיל, ללא כל תכנון מוקדם לביצוע עבירה, עד לרגע בו נכנס לרכבו של המתלונן. באותו הרגע, החליט הנאשם לקחת את האקדח מן הרכב.

26. לטענת ב"כ הנאשם, כתוצאה מהאירוע לא התקיימה כל פגיעה ממשית בערך חברתי מוגן וזאת מאחר

ותוך שעתיים מרגע לקיחת האקדח הוא כבר נתפס ע"י המשטרה. עוד טען ב"כ הנאשם כי אף הפגיעה הפוטנציאלית שהייתה צפויה לקרות הינה מזערית, שכן בוודאות, במוקדם או במאוחר, האקדח היה נתפס לאור חוסר התחכום של הנאשם.

27. לטענת הסנגור, המדובר בעבירה בעלת נסיבות מיוחדות, שכן פעולת הנאשם הייתה ספונטנית, ללא כל תכנון מוקדם וזמן מחשבה מספיק, ומכאן הוא הפעיל שיקול דעת מוטעה. לטענתו, נסיבות האירוע מחזקות את טענתו ומעידות על חוסר התכנון שכן מדובר ברצף פעולות נטולות תחכום ומחשבה קודמת, וזאת מאחר ומדובר במקום שמתועד במצלמות ומספר העובדים בו מצומצם.

28. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי בעבירת החזקת נשק, קיים מדרג באשר לסוג הנשק הנתפס שכן אקדח הינו באמצע המדרג ולא החמור ביותר.

29. באשר למדיניות הענישה, טען ב"כ הנאשם כי רמת הענישה המקובלת בעבירות אלו נעה בין עונש שלא כולל מאסר בפועל ועד לעונש קצר של מאסר בפועל שניתן לביצוע בעבודות שירות.

30. ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסקי דין בהם העונשים נעו בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

כך למשל, הפנה לת"פ (שלום י-ם) 8987-11-14 **מדינת ישראל נ' זרו** (ניתן ביום 26.03.17), שם הורשע הנאשם על סמך הודאתו בעבירות של גניבה והחזקת נשק שלא כדין. הנאשם הגיע לבית המתלוננת ביחד עם בת דודתו בכדי לנקות את הדירה, כשעזב את המקום נטל אקדח מסוג קולט 45 שהיה שייך לבעל הדירה. בעניינו, הוגש תסקיר חיובי והמאשימה ביקשה את הרף הנמוך של הענישה. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר.

בסופו של דבר, הושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר שריצה בעבודות שירות.

עוד הפנה הסנגור לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.01.14), שם הורשע הנאשם בעבירות של רכישת והחזקת נשק, רכישת והחזקת תחמושת ונשיאה והובלת נשק ותחמושת, לצד עבירות נוספות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר.

בית משפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

המדינה ערערה על קלות העונש לבית המשפט העליון, יש לציין כי בית המשפט העליון קבע שהמתחם שנקבע הינו מקל יתר על המידה וקבע בעניינו מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. אך בסופו של דבר, לאור

התסקיר החיובי ופוטנציאל השיקום הגבוה, הותיר בית המשפט העליון את העונש על קנו, קרי 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ודחה את הערעור.

הסנגור הפנה גם לת"פ (מרכז) 25902-05-16 **מדינת ישראל נ' קשקוש** (ניתן ביום 24.04.17), שם הורשע המערער בעבירות של נשיאת והחזקת נשק. הנאשם רכש אקדח גנוב ובמשך כשלושה חודשים נהג להחזיק ולהסתובב עימו. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר חיובי.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל כשבסופו של דבר הושתו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

זאת ועוד הפנה הסנגור לע"פ (י-ם) 11380-03-16 **דמיטרי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.4.17), שם הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גניבה וכן בעבירה של החזקת נשק שלא כדין, זאת לאחר שנטל שקית שהייתה מונחת על הרצפה ובה אקדח מסוג ברטה וארנק של המתלונן.

בית המשפט השלום הטיל על המערער 8 חודשי מאסר בפועל. המערער הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שקיבל אותו ותחת עונש המאסר בפועל, הוטל על המערער עונש של ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, והוטל עליו גם צו מבחן למשך שנה.

31. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי לנאשם ישנו חלק יחסי בביצוע העבירה, וזאת מאחר והחלק השני מוטל על כתפי המתלונן. לטענתו, היה מצופה מאדם הנושא נשק כדין לעמוד בסטנדרטים מסוימים ולהפעיל שיקול דעת ולא לפעול ברשלנות ולהפקיר את נשקו כפי שעשה ובכך סיכן את ביטחון הציבור. מחדלו של המתלונן היווה פיתוי שהנאשם לא עמד בו. אין ספק כי הנאשם היה צריך לפעול אחרת, אך יחד עם זאת גם המתלונן אחראי באופן יחסי למעשה.

32. לאור נסיבות ביצוע העבירה, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, סבור הסנגור כי מתחם הענישה הראוי במקרה דנן, מתחיל מעונש שאינו כולל מאסר בפועל ועד למאסר בפועל קצר שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות.

33. לעניין קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ביקש הסנגור להסתפק ברף הנמוך. לטענתו, הנאשם נשא לו אישה לפני זמן קצר, אשתו עקרת בית וכיום הינה מטפלת בבנם בן ה-6 חודשים. על כן, העונש פוגע קשות בנאשם שכן הינו המפרנס היחידי של משפחתו. הנאשם איבד את מקום פרנסתו ונמצא במעצר מיום האירוע.

34. עוד הוסיף הסנגור כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

35. באשר לעברו של הנאשם, טען בא כוחו כי ישנה עבירה אחת שבוצעה לפני כ-15 שנה. מאז לא ביצע הנאשם עבירה נוספת. עוד ציין כי בעברו נקלע הנאשם לאותה הסיטואציה ולא פעל מבחירה או תוך תכנון מוקדם.

36. אשר על כן, ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו. או לחילופין, אם בית המשפט יראה לנכון להטיל עונש נוסף, אז ביקש שעונש זה ירוצה בעבודות שירות ולא במאסר בפועל.

דברי הנאשם:

37. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, לטענתו פעל בתום לב וללא הפעלת שיקול דעת.

ד. דיון וגזירת הדין:

38. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין ועבירה של גניבה, לפי סעיפים 383(א)(1) ו-384 לחוק העונשין.

39. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה היתרה הטמונה בעבירות בהן הורשע הנאשם. עבירות מסוג זה טומנות בחובן פוטנציאל של סיכון והרס, ובעיקר פגיעה בשלום הציבור וביטחונו.

אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי הנשק המוחזקים שלא כדין. "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד, ללא פיקוח, עלולה להוביל להגעתם לידיים עברייניות ולגורמים עוינים ויגרום לפגיעה קשה באזרחים תמימים ולתוצאות הרסניות - ראו לעניין זה ע"פ 11448/03 **מדינת ישראל נ' גרבאן**, (ניתן ביום 29.3.04); ע"פ 4526/04 **זעתי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום (8.11.04); ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 30.12.09); וע"פ 9543/09 **רחאל נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 19.1.10).

קביעת מתחם הענישה ההולם

40. בכדי לקבוע מתחם ענישה הולם, נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה וכן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין.

41. כאמור, הנאשם החזיק בנשק ללא רשות ע"פ דין, שזו עבירה שלצידה קבע המחוקק עונש מאסר של שבע שנים, בנוסף החזיק הנאשם בתחמושת, שכן הוא נטל מחסנית ובתוכה 12 כדורים, עבירה שבגינה

קבע המחוקק עונש מאסר שלוש שנים. עוד נטל הנאשם מן הרכב ונשא אקדח שהיה בבעלותו של המתלונן, זאת ללא הסכמתו ותוך כוונה לשלול את האקדח מימנו שלילת קבע. מדובר בעבירה של גניבה שלצידה קבע המחוקק עונש מאסר של שלוש שנים.

42. מעבר להיבט הכספי והכלכלי המובהק בעבירת הגניבה הפוגע קשות בקניינו של האדם הפרטי, נפגעו כתוצאה מעבירת החזקת הנשק גם הערכים החברתיים של שמירת בטחון הציבור ובריאותו, שמירה על שלום הציבור ושמירה על קניינו של האדם הפרטי.

43. אין חולק כי עבירות נשק הינן חמורות. נשק הוא כלי מסוכן ועל כן החזקתו מחייבת רישוי כחוק אשר קודמות לו הכשרה ובדיקות שונות. הסיכון הגלום בהחזקתו, נשיאתו ובשימוש בו שלא כדין, ברור מאליו.

44. בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), הדגישה כב' השופטת ארבל את המגמה המתחייבת של החמרה בענישה בעבירות נשק המיושמת בפסיקה בשנים האחרונות, וזאת בצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית התואמת כל מקרה לנסיבותיו, וכך נקבע:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה... הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם". (שם, פסקה 12).

45. בע"פ 1332/04 פס נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 541, נאמר כי יש להתייחס גם באשר לסוג הנשק המוחזק, התכלית שלשמה מוחזק, ולסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש, וכלשונו של בית המשפט העליון:

"בבוא בית-המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה. בין היתר, ייתן בית-המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא מוחזק ועל הסכנה המוחשית שיעשה בו שימוש ... כאשר מדובר בנשק שעל-פי טיבו אינו מיועד להגנה עצמית, וכל כולו נשק התקפי רב עוצמה אשר השימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, יש בעבירת ההחזקה והנשיאה של אותו נשק חומרה מיוחדת". (שם, בעמ' 544, פסקה 4).

46. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את המקרה הנידון אופפות נסיבות מחמירות לצד נסיבות מקלות. במקרה שלפנינו הנאשם גנב אקדח ותחמושת מרכבו של המתלונן, תוך כדי עבודתו במוסך ובמהלכה. לאקדח ישנו פוטנציאל סיכון גבוה שכן מדובר בנאשם אשר אינו בעל הסמכה כדין להחזיק בנשק. הסיבה אשר הביאה את הנאשם לכדי ביצוע העבירה אינה ברורה. הנאשם פעל לבדו אך ללא תכנון מוקדם, גנב והחזיק אקדח ביחד עם מחסנית הטעונה ב-12 כדורים. יחד עם זאת, מאחר והנשק נמצא ע"י המשטרה תוך מספר שעות בודדות, לא הגיע לכדי מימוש נזק משמעותי או פגיעה חברתית גדולה.

47. באשר לעבירה מסוג זה, עולה מהפסיקה כי ישנה קשת רחבה של מעשי גניבה והחזקה בנשק השונים זה מזה הן בנסיבותיהם והן בדרגת חומרתם. על כן, מידת הענישה במקרה דנן מתבססת על נסיבותיו הקונקרטיות של מעשה העבירה. מכאן, לא מן הנמנע שלאותן עבירות יהיו כמה מתחמי ענישה שונים, הנגזרים מן הנסיבות הספציפיות שבהן נעברו - ראו לעניין הזה ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 05.08.13).

48. באי כוח הצדדים הביאו בפני בית המשפט פסיקה ענפה בעבירות דומות ובה קשת רחבה של עונשים, כל צד הפנה לפסיקה המתאימה לטענותיו, המאשימה לזו המחמירה והסנגור הפנה לפסיקה מקילה, אך כידוע, אין מקרה דומה לשני וכל מקרה ונסיבותיו הוא.

49. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו עולה כי הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל, כמפורט להלן:

(-) רע"פ 2718/04 **פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.03.04), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק. הנאשם נמצא מחביא אקדח ומחסנית ריקה מתחת למיטתו, האקדח שנמצא נגנב לפני כשנה מדירה שנפרצה. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועשרה חודשי מאסר על תנאי. הערעורים הן במחוזי והן בעליון נדחו.

(-) ע"פ 5220/09 **עוואודה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.09), הורשע המערער בהסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק ותחמושת. המערער הצטייד באקדח ובמחסנית והחזיקם באטליז שבבעלותו ובביתו. השוטרים מצאו את האקדח ברכבו לאחר כחודש כשהוא טעון ומוכן לירי. המערער נדון ל- ששה חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו עבודות שירות. באותו מקרה עסקין במערער נורמטיבי, ללא עבר פלילי שנטל אחריות לעבירה וטען כי מצא את האקדח במסיק זיתים והחליט להחביאו ברכבו לצורך הגנה עצמית נוכח מחזור הכספים הגדול בעסקו.

(-) ע"פ 6294/10 **אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.02.11), שני נאשמים הורשעו בעבירת החזקת נשק ותחמושת לפי הרישא והסיפא של סעיף 144(א) לחוק העונשין. על

הנאשמים הושת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר על-תנאי. הערעור על גזר הדין נדחה.

(-) ע"פ 2892/13 **עודתאללה נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.9.13), דובר במערער צעיר נורמטיבי שנהג ברכבו כשהוא מוביל ונושא אקדח עם מחסנית ריקה תחת מושבו. מתחם העונש שנקבע עמד על 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל ובסופו של יום הוטלו על המערער 21 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית. הערעור על חומרת העונש נדחה ע"י בית המשפט העליון.

(-) ת"פ (שלום ירושלים) 28659-02-14 **מדינת ישראל נ' מעאיטה** (ניתן ביום 8.7.14), הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של החזקת נשק. הנאשם הסתיר נשק בעליית הגג בביתו במשך כשנתיים. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

(-) ת"פ (שלום רמלה) 44380-08-16 **מדינת ישראל נ' מחמוד** (ניתן ביום 06.04.17), הורשע הנאשם בעבירות החזקת נשק והחזקת אביזר נשק (רישא וסיפא סעיף 144(א) לחוק העונשין), נקבע מתחם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל, כשעל הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל.

50. מאחר ומדובר בעבירה המצויה ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק, ולאחר שקלול אמות המידה המפורטות לעיל, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** במקרה שלפנינו בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

51. יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית (ראו ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07). על כן, בהגיענו לשלב בו על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם המצוי במתחם הענישה שנקבע לעיל (בהתאם לסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין), יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (המפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין).

52. באשר לנאשם שלפנינו, לזכותו נלקחו בחשבון במכלול השיקולים הודאתו במסגרת הסדר טיעון והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הנובע מכך, נטילת אחריותו על המעשה, הבעת חרטתו באשר לכך ומצבו המשפחתי. באשר לעברו, נלקחה בחשבון העובדה כי מדובר בעבירה שנעברה בשנת 2002. כמו כן שקלתי את העובדה כי הנאשם פעל מהר תוך פזיזות וללא תכנון מוקדם.

ה. סוף דבר:

53. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי ושקלתי את מכלול הנתונים, העבירות, נסיבותיהן, הערכים

החברתיים הנפגעים, טענות הצדדים ואת מדיניות הענישה הנהוגה, כמו גם את מכלול השיקולים הרלוונטיים הן לחומרה והן לקולא, אני מחליט להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו, קרי מיום 3.4.17.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו כל עבירת רכוש.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום; הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ז, 13 ספטמבר 2017, במעמד הנאשם שהובא ע"י הליווי, בא כוחו עו"ד רדא ענבוסי ובא כוח המאשימה עו"ד ענאן ג'אנם.